

Studiul 10: Adevăratul Iosua

Sabat după-amiază, 29 noiembrie

De memorat:

„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” 1 Corinteni 10:11.

Cartea Iosua lasă impresia că viața personajului principal indică ceva dincolo de sine, o realitate mult mai amplă decât omul în sine. Vedem acest principiu în întreaga Biblie, cum ar fi în cazul țării Canaan, un simbol al speranței noastre eterne într-un pământ nou. Și, desigur, slujirea din sanctuarul pământesc indica o realitate superioară: „Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta” (Evrei 9:11).

Apare însă întrebarea: În ce privințe indică Iosua o împlinire viitoare? Cum putem fi siguri că o astfel de interpretare a cărții este legitimă? Care sunt principiile biblice care guvernează aplicarea cărții Iosua la realitățile Noului Testament și la evenimentele din timpul sfârșitului?

Săptămâna aceasta vom analiza principiile de interpretare biblică referitoare la tipologie. Vom studia modul în care Biblia conține trimiteri la tipologie și cum viața lui Iosua prefigurează slujirea lui Mesia și încă un simbolism împlinit în biserică și în evenimentele care marchează sfârșitul istoriei omenirii.

Tipologia biblică

1. Studiază următoarele texte, care fac referire la tipuri, și încearcă să definești tipologia biblică: Romani 5:14; 1 Corinteni 10:1-13; Evrei 8:5 și 9:23.

Romani 5:14

¹⁴ Totuși moartea a domnit, de la Adam până la Moise, chiar peste cei ce nu păcătuiseră printr-o călcare de lege asemănătoare cu a lui Adam, care este o icoană preînchipuitoare a Celui ce avea să vină.

1 Corinteni 10:1-13

¹ Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,

² toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;

³ toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească

⁴ și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos.

⁵ Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustiu.

⁶ Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.

⁷ Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.”

⁸ Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.

⁹ Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.

¹⁰ Să nu cârțiți, cum au cârtit unii din ei, care au fost nimiciți de nimicitorul.

¹¹ Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.

¹² Astfel, dar, cine crede că stă în picioare să ia seama să nu cadă.

¹³ Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

Evrei 8:5

⁵ Ei fac o slujbă, care este chipul și umbra lucrurilor cerești, după poruncile primite de Moise de la Dumnezeu, când avea să facă Cortul: „Ia seama”, i s-a zis, „să faci totul după chipul care ți-a fost arătat pe munte.”

Evrei 9:23

²³ Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea.

Aceste pasaje biblice folosesc termenul grecesc *typos* („tip”) sau *antitypos* („antitip”) pentru a face referire la modul în care scriitorul din Noul Testament a definit relația dintre textul sau evenimentul din Vechiul Testament și semnificația acestuia în zilele scriitorului respectiv sau în viitor. (Dicționarele limbii române conțin termenul „tip”, dar cu sensuri aproape opuse celui din limba engleză, care va fi explicat mai jos. Termenul „antitip” nu apare în dicționarele limbii române, însă sensul lui, în contextul acestei lecții, ar putea fi parțial cel al termenilor românești „arhetip” și „prototip”, cu înțelesul de model sau exemplu primordial. În studiul de față vom folosi sensurile religioase din limba engleză. – n.r.)

Tipologia biblică este o interpretare a persoanelor, evenimentelor sau instituțiilor care Îl prefigurează, Îl prezintă în avans, pe Domnul Isus sau alte realități din Evanghelie. Tipul e un simbol inițial al antitipului. Antitipul vine după tip și e corespondentul deplin și real al tipului. Tipul e ca o formă goală care reflectă forma originală turnată mai târziu în ea (antitipul). Astfel antitipul îndeplinește mai bine scopul tipului. Tipul biblic a fost inspirat de un tipar divin care a existat în mintea lui Dumnezeu și servește la modelarea copiilor viitoare. Este crucial să înțelegem că scriitorii Noului Testament nu au atribuit la întâmplare un sens tipologic unor texte din Vechiul Testament pentru a transmite o idee. Un tip din Vechiul Testament este întotdeauna validat în scrierile profetice înainte de a dobândi o împlinire deplină (antitipică) în Noul Testament.

2. Să observăm cum apare David în Vechiul Testament și apoi cum este prefigurat în Noul Testament. Ce lecții putem învăța din acest exemplu despre cum funcționează tipologia biblică?

a. David (Psalmii 22:1,14-18)

b. Noul David (Ieremia 23:5; Isaia 9:5,6; 11:1-5)

c. David antitipic (Ioan 19:24)

Psalmii 22:1,14-18

¹ Dumnezeuule! Dumnezeuule! Pentru ce m-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi fără să-mi ajuți și fără să-ascuți plângerile mele?

- ¹⁴ Am ajuns ca apa care se scurge, și toate oasele mi se despart; mi s-a făcut inima ca ceara și se topește înăuntrul meu.
- ¹⁵ Mi se usucă puterea ca lutul și mi se lipește limba de cerul gurii: m-ai adus în țărâna morții.
- ¹⁶ Căci niște câini mă înconjoară, o ceată de nelegiuiți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele:
- ¹⁷ toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc;
- ¹⁸ își împart hainele mele între ei și trag la sorți pentru cămașa mea.

Ieremia 23:5

- ⁵ Iată vin zile, zice Domnul, când voi ridica lui David o Odraslă neprihănită. El va împărăți, va lucra cu înțelepciune și va face dreptate și judecată în țară.

Isaia 9:5,6

- ⁵ Căci orice încălțăminte purtată în învâlmășeala luptei și orice haină de război tăvălită în sânge vor fi aruncate în flăcări, ca să fie arse de foc.
- ⁶ Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

Isaia 11:1-5

- ¹ Apoi o Odraslă va ieși din tulpina lui Isai, și un Vlăstar va da din rădăcinile lui.
- ² Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul.
- ³ Plăcerea Lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite,
- ⁴ ci va judeca pe cei săraci cu dreptate și va hotărî cu nepărtinire asupra nenorociților țării; va lovi pământul cu toiagul cuvântului Lui, și cu suflarea buzelor Lui va omorî pe cel rău.
- ⁵ Neprihănirea va fi brâul coapselor Sale, și credincioșia, brâul mijlocului Său.

Ioan 19:24

- ²⁴ Și au zis între ei: „Să n-o sfășiem, ci să tragem la sorți a cui să fie.” Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă Scriptura care zice: „Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.” Iată ce au făcut ostașii.

Vechiul Testament oferă cheia pentru identificarea și aplicarea tipurilor din Scriptură. Adică, scriitorii Noului Testament, a căror Scriptură era Vechiul Testament, au fost inspirați de Duhul Sfânt să folosească tipurile din Vechiul Testament pentru a dezvălui „adevărul prezent” (2 Petru 1:12), în special despre Domnul Isus și lucrarea Sa.

Tip și antitip

Interpreții Bibliei nu pot decide în mod arbitrar ce constituie un tip biblic sau cum se împlinește acel tip anume în Noul Testament și dincolo de acesta. Biblia oferă ea însăși unele elemente de control și principii cu privire la aplicarea tipologiei biblice.

Noul Testament prezintă împlinirea deplină a unei tipologii în trei etape distincte: (1) în viața lui Hristos (împlinirea hristologică), (2) în experiența bisericii (împlinirea ecleziologică) și (3) la sfârșitul timpului (împlinirea escatologică).

Putem găsi aceste tipologii și împlinirea lor (antitipuri) în întreaga Biblie și ele sunt foarte utile pentru a le arăta cititorilor cum să înțeleagă Biblia și ce adevăruri ne învață Cuvântul lui Dumnezeu despre Isus, mântuire și speranța supremă pe care o avem.

3. Să analizăm următoarele tipologii din Vechiul Testament: Israel, exodul și sanctuarul. Cum se împlinește fiecare, în cele trei faze: faza hristologică, faza ecleziologică și faza escatologică?

1. Israel

- a. Faza hristologică (Matei 2:15)
- b. Faza ecleziologică (Galateni 6:16)
- c. Faza escatologică (Apocalipsa 7:4-8,14)

2. Exodul

- a. Faza hristologică (Matei 2:19-21)
- b. Faza ecleziologică (2 Corinteni 6:17)
- c. Faza escatologică (Apocalipsa 18:4)

3. Sanctuarul

- a. Faza hristologică (Ioan 1:14; 2:21; Matei 26:61)
- b. Faza ecleziologică (1 Corinteni 3:16,17; 2 Corinteni 6:16)
- c. Faza escatologică (Apocalipsa 3:12; 11:19; 21:3; 21:22)

Matei 2:15

¹⁵ Acolo a rămas până la moartea lui Irod, ca să se împlinească ce fusese vestit de Domnul prin prorocul care zice: „Am chemat pe Fiul Meu din Egipt.”

Galateni 6:16

¹⁶ Și peste toți cei ce vor umbla după dreptarul acesta și peste Israelul lui Dumnezeu să fie pace și îndurare!

Apocalipsa 7:4-8,14

⁴ Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.

⁵ Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiți; din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii;

⁶ din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii;

⁷ din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Isahar, douăsprezece mii;

⁸ din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Beniamin, douăsprezece mii au fost pecetluiți.

¹⁴ „Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.” Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.

Matei 2:19-21

¹⁹ După ce a murit Irod, un înger al Domnului se arată în vis lui Iosif, în Egipt,

²⁰ și-i zice: „Scoală-te, ia Pruncul și pe mama Lui și du-te în țara lui Israel, căci au murit cei ce căutau să ia viața Pruncului.”

²¹ Iosif s-a sculat, a luat Pruncul și pe mama Lui și a venit în țara lui Israel.

2 Corinteni 6:17

¹⁷ De aceea: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeti de ce este necurat, și vă voi primi.

Apocalipsa 18:4

⁴ Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Ioan 1:14

¹⁴ Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.

Ioan 2:21

²¹ Dar El le vorbea despre templul trupului Său.

Matei 26:61

⁶¹ și au spus: „Acesta a zis: „Eu pot să stric Templul lui Dumnezeu și să-l zidesc iarăși în trei zile.”

1 Corinteni 3:16,17

¹⁶ Nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi?

¹⁷ Dacă nimicește cineva templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci templul lui Dumnezeu este sfânt, și așa sunteți voi.

2 Corinteni 6:16

¹⁶ Cum se împacă templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi suntem templul Dumnezeului celui Viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

Apocalipsa 3:12

¹² Pe cel ce va birui îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu, și nu va mai ieși afară din el. Voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care are să se coboare din cer de la Dumnezeul Meu, și Numele Meu cel nou.”

Apocalipsa 11:19

¹⁹ Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.

Apocalipsa 21:3

³ Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

Apocalipsa 21:22

²² În cetate n-am văzut niciun Templu; pentru că Domnul Dumnezeu cel Atotputernic ca și Mielul sunt Templul ei.

„Deoarece Scriptura are un singur Autor divin, diferitele părți ale ei sunt în armonie unele cu altele. [...] Toate învățăturile Bibliei vor fi în concordanță; interpretările pasajelor individuale se vor armoniza cu totalitatea învățăturilor Scripturii pe un anumit subiect” (Handbook of Seventh-day Adventist Theology, 2000, p. 65).

Ce faci atunci când, uneori, îți este greu să înțelegi sensul anumitor pasaje?

Iosua, tipul

4. În lumina tipologiei biblice, care este sensul multiplelor paralele dintre viața lui Moise și viața lui Iosua? Vezi Exodul 3:1,2; Iosua 1:1-3; Numeri 13:1,2; Iosua 2:1; Exodul 3:5; Iosua 5:15.

Exodul 3:1,2

- ¹ Moise păștea turma socrului său, Ietro, preotul Madianului. Odată a mânat turma până dincolo de pustiu și a ajuns la muntele lui Dumnezeu, la Horeb.
- ² Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacără de foc, care ieșea din mijlocul unui rug. Moise s-a uitat; și iată că rugul era tot un foc, și rugul nu se mistuia deloc.

Iosua 1:1-3

- ¹ După moartea lui Moise, robul Domnului, Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise:
- ² „Robul Meu Moise a murit: acum, scoală-te, treci Iordanul acesta, tu și tot poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau copiilor lui Israel.
- ³ Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru vi-l dau, cum am spus lui Moise.

Numeri 13:1,2

- ¹ Domnul a vorbit lui Moise și a zis:
- ² „Trimite niște oameni să iscodească țara Canaanului, pe care o dau copiilor lui Israel. Să trimiți câte un om pentru fiecare din semințiile părinților lor, toți să fie dintre frunzașii lor.”

Iosua 2:1

- ¹ Iosua, fiul lui Nun, a trimis în ascuns din Sitim doi oameni, ca iscoade, zicându-le: „Duceți-vă de cercetați țara și mai ales Ierihonul.” Cei doi oameni au plecat și au ajuns în casa unei curve, care se chema Rahav, și s-au culcat acolo.

Exodul 3:5

- ⁵ Dumnezeu a zis: „Nu te apropia de locul acesta; scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care calci este un pământ sfânt.”

Iosua 5:15

- ¹⁵ Și Căpetenia oștirii Domnului a zis lui Iosua: „Scoate-ți încălțăminte din picioare, căci locul pe care stai este sfânt.” Și Iosua a făcut așa.

După cum am descoperit în primul studiu, Iosua este prezentat ca un nou Moise care, în timpul celei de-a doua generații, repetă cele mai importante etape

ale exodului din Egipt. La fel ca Moise, el primește însărcinarea în urma unei întâlniri personale cu Domnul. Sub conducerea celor doi, reputația lui Israel inspiră teamă printre națiuni. Moise conduce poporul Israel în traversarea Mării Roșii, în timp ce Iosua conduce poporul într-o trecere miraculoasă a Iordanului. Ambilor conducători li se amintește de necesitatea circumciziei și de importanța Paștelui. Mana începe să cadă în timpul lui Moise și se termină la Iosua. Ambilor li se poruncește să își scoată încălțăminte. Mâna întinsă a ambilor anunță victoria poporului Israel. Moise dă instrucțiuni pentru împărțirea țării și instituirea cetăților de scăpare. Iosua îndeplinește instrucțiunile. Amândoi adresează poporului un discurs de rămas-bun și reînnoiesc legământul pentru popor la sfârșitul misiunii lor.

5. Studiază Deuteronomul 18:15-19; 34:10-12; Ioan 1:21; Faptele apostolilor 3:22-26 și 7:37. Cine împlinește profeția lui Moise despre un profet asemenea lui? Cum se potrivește Iosua acestei descrieri?

Deuteronomul 18:15-19

¹⁵ Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascuți de el!

¹⁶ Astfel, el va răspunde la cererea pe care ai făcut-o Domnului Dumnezeuului tău la Horeb, în ziua adunării poporului, când ziceai: „Să nu mai aud glasul Domnului Dumnezeuului meu și să nu mai văd acest foc mare, ca să nu mor.”

¹⁷ Atunci Domnul mi-a zis: „Ce au zis ei, este bine.

¹⁸ Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui, și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.

¹⁹ Și dacă cineva nu va asculta de cuvintele Mele, pe care le va spune el în Numele Meu, Eu îi voi cere socoteală.

Deuteronomul 34:10-12

¹⁰ În Israel nu s-a mai ridicat proroc ca Moise, pe care Domnul să-l fi cunoscut față în față.

¹¹ Niciunul nu poate fi pus alături de el, în ce privește toate semnele și minunile, pe care l-a trimis Dumnezeu să le facă în țara Egiptului împotriva lui faraon, împotriva supușilor lui și împotriva întregii țări,

¹² și în ce privește toate semnele înfricoșătoare pe care le-a făcut Moise cu mână tare înaintea întregului Israel.

Ioan 1:21

²¹ Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Și el a zis: „Nu sunt!” „Ești prorocul?” Și el a răspuns: „Nu!”

Faptele apostolilor 3:22-26

²² În adevăr, Moise a zis părinților noștri: ‘Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine; pe El să-L ascultați în tot ce vă va spune.

²³ Și oricine nu va asculta de Prorocul acela va fi nimicit cu desăvârșire din mijlocul norodului.’

²⁴ De asemenea, toți prorocii, de la Samuel și ceilalți care au urmat după el și au vorbit, au vestit zilele acestea.

²⁵ Voi sunteți fiii prorocilor și ai legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu părinții noștri, când a zis lui Avraam: ‘Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.’

²⁶ Dumnezeu, după ce a ridicat pe Robul Său Isus, L-a trimis mai întâi vouă, ca să vă binecuvânteze, întorcând pe fiecare din voi de la fărâdelegile sale.”

Faptele apostolilor 7:37

³⁷ Acest Moise a zis fiilor lui Israel: ‘Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine: de el să ascultați.’

Viața lui Iosua a fost o împlinire parțială a profeției făcute de Moise (Deuteronomul 18:15,18). Cu toate acestea, profeția făcută de Moise nu s-a împlinit în sensul ei suprem. În sensul ei suprem putea fi împlinită doar de către Mesia. El Îl cunoștea îndeaproape pe Tatăl (Ioan 1:14,18); El era adevărat și L-a revelat pe Dumnezeu cu adevărat (Luca 10:22; Ioan 14:6; Matei 22:16). Dumnezeu a pus într-adevăr cuvintele Sale în gura Sa (Ioan 14:24). Astfel, atât viața lui Moise, cât și cea a lui Iosua devin tipuri ale lui Mesia care va veni, Domnul Isus (antitipul).

Cât de important este Domnul Isus pentru umblarea ta cu Domnul? De ce trebuie ca El și ce a făcut El pentru tine să fie temelia întregii tale experiențe creștine?

Adevăratul Iosua, antitipul

Istoria lui Iosua trebuie privită prin prisma tipologiei. Războaiele conduse de Iosua sunt evenimente istorice și constituie o parte esențială a istoriei lui Israel. Scopul acestor războaie este ca israeliții să se stabilească în țara promisă, unde să se poată bucura în pace de moștenirea care le-a fost acordată și să instaureze o nouă societate bazată pe principiile legii lui Dumnezeu.

Mai târziu, autori ai Vechiului Testament, precum Isaia, includ în lucrarea lui Mesia și împărțirea „moșteniri[lor] pustiite [poporului Său]” (Isaia 49:8), folosind aceeași terminologie des întâlnită în cartea Iosua. Așa cum sarcina lui Iosua fusese să le împartă israeliților țara, tot așa Mesia, prezentat ca noul Iosua, îi atribuie moștenirea spirituală unui nou Israel.

6. Cum confirmă Noul Testament, în Evrei 3:7 – 4:11, că Iosua, noul Moise din Vechiul Testament, a fost el însuși un tip al lui Isus Hristos?

Evrei 3:7 – 3:19

- ⁷ De aceea, cum zice Duhul Sfânt: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui,
⁸ nu vă împietriți inimile ca în ziua răzvrătirii, ca în ziua ispitirii în pustie,
⁹ unde părinții voștri M-au ispitit și M-au pus la încercare și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani!
¹⁰ De aceea M-am dezgustat de neamul acesta și am zis: ‘Ei totdeauna se rătăcesc în inima lor. N-au cunoscut căile Mele!’
¹¹ Am jurat dar în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!”
¹² Luați seama dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeu cel viu.
¹³ Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice: „Astăzi”, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului.
¹⁴ Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început,
¹⁵ câtă vreme se zice: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile, ca în ziua răzvrătirii.”
¹⁶ Cine au fost, în adevăr, cei ce s-au răzvrătit după ce au auziseră? N-au fost oare toți aceia care ieșiseră din Egipt prin Moise?
¹⁷ Și cine au fost aceia de care S-a dezgustat El patruzeci de ani? N-au fost oare cei ce păcătuiseră și ale căror trupuri moarte au căzut în pustie?
¹⁸ Și cui S-a jurat El că n-au să intre în odihna Lui? Nu S-a jurat oare celor ce nu ascultaseră?
¹⁹ Vedem dar că n-au putut să intre din pricina necredinței lor.

Evrei 4:1 – 4:11

- ¹ Să luăm dar bine seama ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, niciunul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.
- ² Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor, dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.
- ³ Pe când noi, fiindcă am crezut, intrăm în „odihna” despre care a vorbit El când a zis: „Am jurat în mânia Mea că nu vor intra în odihna Mea!” Măcar că lucrările Lui fuseseră isprăvite încă de la întemeierea lumii.
- ⁴ Căci într-un loc a vorbit astfel despre ziua a șaptea: „Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.”
- ⁵ Și aici este zis iarăși: „Nu vor intra în odihna Mea!”
- ⁶ Deci, fiindcă rămâne ca să intre unii în odihna aceasta și pentru că aceia cărora li s-a vestit întâi vestea bună n-au intrat în ea din pricina neascultării lor,
- ⁷ El hotărăște din nou o zi: „Astăzi”, zicând, în David, după atâta vreme, cum s-a spus mai sus: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile!”
- ⁸ Căci, dacă le-ar fi dat Iosua odihna, n-ar mai vorbi Dumnezeu după aceea de o altă zi.
- ⁹ Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.
- ¹⁰ Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.
- ¹¹ Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.

Autorii Noului Testament au prezentat multe aspecte ale lucrării lui Isus Hristos în termenii lucrării lui Iosua. La fel cum Iosua a intrat în Canaan după 40 de ani petrecuți în pustiu, și „antitipul lui Iosua”, adică Domnul Isus, Și-a început slujirea pământească după 40 de zile petrecute în pustiu (Matei 4:1-11; Luca 4:1-13) și slujirea cerească după 40 de zile în pustiu al acestui pământ după înviere, înainte de înălțare (Faptele apostolilor 1:3,9-11; Evrei 1:2).

După botezul Domnului Isus în râul Iordan (propria Sa „trecere a Iordanului” [Matei 3:13-17; Marcu 1:9-11]), autorii evangheliilor citează din Psalmii 2:7 și din Isaia 42:1 – adică dintr-un psalm mesianic și dintr-o cântare despre Robul suferind al lui Iahve (Matei 3:17; Marcu 1:11; Luca 3:22). Drept urmare, prin botezul Său, Isus este prezentat ca Războinicul divin care – printr-o viață de ascultare credincioasă, chiar până la moarte – va purta războaiele lui Iahve împotriva forțelor răului. Viața și moartea Sa pe cruce au dus la izgonirea lui Satana, au dus la biruirea dușmanilor noștri spirituali, au oferit odihnă spirituală poporului Său și au acordat o moștenire celor răscumparați (Efeseni 4:8; Evrei 1:4; 9:15).

Ce înseamnă să ne putem „odihni” în ceea ce Hristos a făcut pentru noi? Cum avem siguranța că Domnul Isus l-a învins pe Satana pentru noi?

Iosua și noi

7. Iosua, ca tip, arată dincolo de lucrarea lui Isus Hristos, spre o împlinire în viața bisericii, trupul lui Hristos. În ce sens războaiele purtate de Israel sub conducerea lui Iosua prefigurează luptele spirituale ale bisericii? Care sunt deosebirile dintre ele? Vezi 1 Timotei 1:18; 2 Timotei 4:7; Efeseni 6:10-12; 2 Corinteni 10:3-5 și Faptele apostolilor 20:32.

1 Timotei 1:18

¹⁸ Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei, după prorociile făcute mai înainte despre tine, este ca, prin ele, să te lupți lupta cea bună

2 Timotei 4:7

⁷ M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.

Efeseni 6:10-12

¹⁰ Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.

¹¹ Îmbrăcați-vă cu toată armura lui Dumnezeu, ca să puteți ține piept împotriva uneltirilor diavolului.

¹² Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.

2 Corinteni 10:3-5

³ Măcar că trăim în firea pământească, totuși nu ne luptăm călăuziți de firea pământească.

⁴ Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile.

⁵ Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.

Faptele apostolilor 20:32

³² Și acum, fraților, vă încredințez în mâna lui Dumnezeu și a Cuvântului harului Său care vă poate zidi sufletește și vă poate da moștenirea împreună cu toți cei sfințiți.

Scriitorii Noului Testament recunosc împlinirea ecleziologică (în biserică) a tipologiei lui Iosua. Membrii trupului lui Hristos, biserica, sunt implicați într-o luptă spirituală împotriva forțelor răului; cu toate acestea, ei se bucură de odihna harului lui Dumnezeu (Evrei 4:9-11) și de binecuvântările moștenirii lor spirituale.

8. Ce ne spun următoarele texte: 1 Petru 1:4; Coloseni 3:24; Apocalipsa 20:9; 21:3 despre împlinirea finală a tipologiei lui Iosua?

1 Petru 1:4

⁴ și la o moștenire nestricăcioasă și neîntinată, și care nu se poate veșteji, păstrată în ceruri pentru voi.

Coloseni 3:24

²⁴ ca unii care știți că veți primi de la Domnul răsplata moștenirii. Voi slujiți Domnului Hristos.

Apocalipsa 20:9

⁹ Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea preaiubită. Dar din cer s-a coborât un foc care i-a mistuit.

Apocalipsa 21:3

³ Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie și zicea: „Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor.

Tipologia lui Iosua își va găsi împlinirea finală și completă la a doua venire a lui Isus Hristos (faza apocaliptică/escatologică).

Viața lui Iosua a reflectat atât de mult caracterul lui Dumnezeu încât anumite aspecte ale vieții lui au căpătat un caracter profetic, prefigurând activitatea și persoana lui Mesia.

Pentru noi, astăzi, Mesia a venit deja. Misiunea Sa nu mai are nevoie să fie prefigurată, dar noi avem în continuare privilegiul de a reflecta caracterul Său – slava pe care Hristos dorea să o împărtășească cu ucenicii Săi (Ioan 17:22) și care poate ajunge și a noastră prin contemplarea caracterului lui Hristos (2 Corinteni 3:18). Cu cât Îl contemplăm mai mult pe Domnul Isus, cu atât mai mult reflectăm frumusețea caracterului Său. Acest lucru este fundamental pentru ceea ce ar trebui să însemne umblarea noastră zilnică cu Hristos. De aceea timpul dedicat zilnic Cuvântului este extrem de important. Tot din acest motiv ar trebui să medităm asupra vieții, caracterului și învățăturilor Domnului Isus. Privind, suntem într-adevăr schimbați, transformați.

Iosua, tipul, i-a întrebat pe israeliți: „Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeuul părinților voștri?” (Iosua 18:3). Cum ar formula Domnul Isus, antitipul lui Iosua, această întrebare astăzi?

Iosua 18:3

³ Iosua a zis copiilor lui Israel: „Până când vă veți lenevi să mergeți să luați în stăpânire țara pe care v-a dat-o Domnul Dumnezeuul părinților voștri?

Un gând de încheiere

„Lucrarea Domnului Hristos nu era înțeleasă de oamenii din timpul Său. [...] Tradiția, preceptele și poruncile omenesci au făcut să fie ascunse de ei învățăturile pe care Dumnezeu intenționa să le fie transmise prin ele. Aceste precepte și tradiții au ajuns pentru ei un obstacol în calea înțelegerii și practicării adevăratei religii. Și, atunci când a venit Realitatea, în persoana Domnului Hristos, ei n-au recunoscut în El împlinirea tuturor tipurilor, esența tuturor umbrelor. Ei au respins antitipul și s-au prins cu toate puterile de tipurile și de ceremoniile lor, rămase fără valoare. Fiul lui Dumnezeu venise, dar ei au continuat să ceară un semn” (Ellen G. White, Parabolele Domnului Hristos, p. 34, 35).

„Biserica are nevoie de oameni credincioși, de mulți Iosua și Calebi moderni, care să fie gata să primească viața veșnică satisfăcând condiția simplă pusă de Dumnezeu – aceea a ascultării. Bisericile noastre suferă din lipsă de lucrători. Câmpul nostru de lucru este lumea. Este nevoie de misionari în orașe și în sate care sunt mult mai puternic înrobite de idolatrie decât sunt păgânii din Orient, care nu au văzut niciodată lumina adevărului. Adevăratul spirit misionar a părăsit bisericile, care fac mărturisiri de credință atât de elevate; inima membrilor lor nu mai arde de dragoste pentru suflete și de dorința de a le conduce în staulul lui Hristos. Avem nevoie de lucrători serioși. Nu este nimeni care să răspundă strigătului care se aude din toate părțile: «Treci [...] și ajută-ne!»?» (Ellen G. White, Mărturii pentru biserică, vol. 4, p. 156).

Zilnic: Judecătorii 10 – 16; Ellen G. White, Faptele apostolilor, cap. 54

1. Ce activități făcea Iefta înainte de a fi invitat să fie conducător militar?
2. Ce judecător a avut 40 de fii?
3. În ce ocazii a venit Duhul Domnului peste Samson?
4. Care a fost ultima rugăciune a lui Samson?
5. Ce a făcut Ioan dându-și seama că iubirea frățească scădea?